

C/2024/1594

5.3.2024

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om

a) forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for adgang til finansielle data og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 1095/2010 og (EU) 2022/2554

(COM(2023) 360 final — 2023/0205 (COD))

b) forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betalingstjenester og elektroniske pengetjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 98/26/EF og om ophævelse af direktiv (EU) 2015/2366 og 2009/110/EF

(COM(2023) 366 final — 2023/0209 (COD))

og c) forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010

(COM(2023) 367 final — 2023/0210 (COD))

(C/2024/1594)

Ordfører: **João NABAIS**

Anmodninger om udtalelse	a) Europa-Parlamentet, 19.10.2023 b) Europa-Parlamentet, 11.9.2023 c) Europa-Parlamentet, 11.9.2023
Retsgrundlag	a) Artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde b) Artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde c) Artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug
Vedtaget i sektionen	23.11.2023
Vedtaget på plenarforsamlingen	14.12.2023
Plenarforsamling nr.	583
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	197/7/13

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) bifalder medtagelsen af e-pengetjenester og uafhængige pengeautomattjenester (ATM) i direktivet (samt forordningen), da dette øger beskyttelsen af brugerne.

1.2. EØSU mener, at det i dette nye direktiv er nødvendigt at præcisere, hvorvidt digitale tegnebøger (såsom Apple eller Google Pay) er omfattet.

1.3. Den rolle, som tilsynsmyndighederne i værtslandet spiller, bør udvides og bør omfatte flere beføjelser med hensyn til betalingsinstitutter, der udfører deres virksomhed ved at udøve etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser.

1.4. EØSU bifalder bestemmelsen i direktivforslaget om kontantjenester i detailforretninger.

1.5. Udvalget mener, at den femårige periode, der er fastsat i revisionsklausulen i direktivforslaget (artikel 43), er for lang.

1.6. Ændringen af det reviderede andet betalings tjenestedirektiv⁽¹⁾, der erstatter sidstnævnte med et direktiv og dette forslag til betalings tjenesterforordning⁽²⁾, mangler bestemmelser om stærkere forbrugerbeskyttelse mod nye former for svig og svindel. Af den grund foreslår EØSU en række foranstaltninger under punkt 3.2.7 nedenfor.

1.7. EØSU mener, at indførelsen af forudgående oplysninger om omkostningerne ved tilbagetrækninger (artikel 7 i forordningen om betalingstjenester i det indre marked) er positiv.

1.8. Udvalget glæder sig over forslaget om at udvide forbuddet mod forhøjede gebyrer for kreditoverførsler og direkte debiteringer i alle EU-valutaer (artikel 28 i forordningen om betalingstjenester i det indre marked).

1.9. EØSU glæder sig også over bestemmelserne i forordningen om betalingstjenester i det indre marked, der kræver, at der oprettes et dashboard for tilladelser, og at brugerne giver deres tilladelse til betalinger.

1.10. Udvalget advarer om, at det ikke er acceptabelt, at forbrugerne tilskyndes til at indføre deres sikkerhedsoplysninger på tredjepartswebsteder.

1.11. EØSU opfordrer til, at man overvejer sammenhængen mellem det foreslåede direktiv om straksbetalinger og forordningen om betalingstjenester i det indre marked for så vidt angår kontrol af det internationale bankkontonummer (IBAN). Udvalget henviser her til sin udtalelse om forordningen om strakskreditoverførsler⁽³⁾.

1.12. EØSU opfordrer desuden til, at det overvejes at anvende disse tjenester til batchoverførsler.

1.13. Forbuddet mod, at betalings tjenesteudbydere ensidigt forhøjer udgiftsgrænserne for betalingsinstrumenter (artikel 51), er meget positivt.

1.14. Reglerne om spærring af betalingsmidler, når transaktionsbeløbet ikke kendes på forhånd, hilses velkommen (artikel 61 i forordningen om betalingstjenester i det indre marked).

1.15. I betragtning af den alvorlige karakter af den form for svig og svindel, der ofte praktiseres, bør man i den foreslåede forordning overveje et element i ordningerne for inddrivelse af midler, uden at det påvirker afviklingen, når det er rimeligt at formode, at der er sket svig.

1.16. EØSU vil gerne påpege behovet for at forbedre bestemmelserne i forordningen om stærk kundeautentifikation.

1.17. Den foreslåede forordning om åben finansiering⁽⁴⁾ bør skabe balance mellem de involverede parter's behov uden at glemme behovet for at beskytte kundernes data. Der bør sørges for passende uddannelse af betalings tjenesteudbyderes medarbejdere med henblik på bedre levering af tjenester. EØSU mener, at princippet om dataminimering i henhold til persondataforordningen⁽⁵⁾ bør garanteres.

1.18. Listen over kundedata kategorier i den foreslåede forordning er temmelig omfattende og er blevet udvidet (artikel 2), men der er stadig risiko for misbrug og ulovlige indgreb i de indsamlede data.

1.19. Den foreslåede forordning indeholder ikke et forbud mod anvendelse af følsomme personoplysninger og relevante finansielle oplysninger og sikrer ikke i tilstrækkelig grad balance og gennemsigtighed.

1.20. Dashboards (og portaler) bør følge specifikke mønstre, der gør det muligt for forbrugerne at give deres samtykke til de data, der kan deles, og at afgøre, med hvilke enheder og til hvilke formål deres data deles.

2. Baggrund og konstaterede problemer

2.1. Kommissionen har vist, at den er fuldt overbevist om, at beslutningen om at forelægge to særskilte retlige instrumenter er den mest hensigtsmæssige tilgang til lovgivning om betalinger, eftersom et særskilt direktiv om udstedelse af tilladelser til og tilsyn med institutioner, der udbyder betalingstjenester og e-pengetjenester, er berettiget, fordi disse beføjelser stadig henhører under medlemsstaternes myndigheders ansvarsområde, og Kommissionen ikke foreslår, at de overføres til et ansvarsområde på EU-plan.

⁽¹⁾ COM(2023) 366 final.

⁽²⁾ COM(2023) 367 final.

⁽³⁾ EUT C 146 af 27.4.2023. s. 23.

⁽⁴⁾ COM(2023) 360 final.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

2.2. Selv om det andet betalingstjenestedirektiv i vid udstrækning kan anses for at have opfyldt de mål, som Kommissionen har opstillet, har Kommissionen offentliggjort en vurdering af dets virkninger og konkluderet, at der fortsat er fire centrale problemer på EU's betalingsmarked.

2.3. De problemer, som Kommissionen har peget på, er følgende: 1) forbrugerne er i risiko for svig og manglende tillid til betalinger. 2) den åbne banksektor er stadig under udvikling, og der er behov for forbedringer. 3) tilsynsmyndighederne i EU's medlemsstater har inkonsekvente beføjelser og forpligtelser og 4) der er ulige konkurrencevilkår mellem banker og betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren.

2.4. Kommissionen vurderer, at disse fire problemstillinger har følgende konsekvenser for markedet: 1) brugerne (forbrugere, handlende og små og mellemstore virksomheder (SMV'er)) er fortsat udsat for risiko for svig og har et begrænset udvalg af betalingstjenester, og priserne er højere, end de behøver at være. 2) bankudbydere står over for hindringer for at tilbyde basale tjenester og finder det vanskeligere at innovere. 3) betalingstjenesteudbydere oplever usikkerhed om deres forpligtelser, og betalingstjenesteudbydere, der ikke er banker, står konkurrencemæssigt dårligt i forhold til banker. 4) der er økonomisk ineffektivitet og højere omkostninger forbundet med kommercielle transaktioner, hvilket har en negativ indvirkning på EU's konkurrenceevne, og 5) det indre marked for betalinger er fragmenteret, og der foregår forumshopping (hvor virksomhederne søger den medlemsstat med den mest fordelagtige juridiske ramme).

2.5. Med hensyn til forslaget til forordning ⁽⁶⁾ identificerede Kommissionen allerede i 2020 fremme af et databaseret finansielt miljø som en af prioriteterne i sin strategi for digital finans og betalinger og meddelte, at man havde til hensigt at gå videre med et lovgivningsforslag om at skabe en bedre ramme for adgang til finansielle data.

2.6. Reguleringen af adgang til finansielle data vedrører behandling af data i et B2B- eller B2C-forhold (herunder forbrugere) på grundlag af en anmodning — et grundlæggende krav — fra en kunde om en bred vifte af finansielle tjenesteydelser.

3. Analyse og generelle bemærkninger

3.1. Forslag til direktiv om betalingstjenester og elektroniske pengejenester ⁽⁷⁾

3.1.1. Med hensyn til anvendelsesområdet (artikel 1 og 2 samt betragtning 13 og 68) er dette forslag til direktiv i vid udstrækning baseret på afsnit II i det andet betalingstjenestedirektiv — betalingstjenesteudbydere — som kun finder anvendelse på betalingsinstitutter.

3.1.2. Nærværende forslag ajourfører og præciserer direktivets bestemmelser vedrørende betalingsinstitutter ved at medtage tidligere e-pengeinstitutter i underkategorien af betalingsinstitutter og ophæver derfor det andet direktiv om elektroniske penge ⁽⁸⁾.

3.1.3. Desuden indeholder det bestemmelser om kontanthævninger, der leveres af forretningsdrivende (uden krav om at foretage et køb) eller af uafhængige kontantautomater eller pengeautomater (ATM), og det reviderer finalitetsdirektivet ⁽⁹⁾.

3.1.4. EØSU bifalder medtagelsen af e-pengejenester i direktivet (og i forordningen), da dette øger beskyttelsen af brugerne af disse tjenester samt de betalingstjenester, der allerede er omfattet af det andet betalingstjenestedirektiv.

3.1.5. Medtagelsen af uafhængige ATM-tjenester er også positiv.

3.1.6. EØSU bemærker imidlertid, at der stadig findes et betydeligt antal udelukkelse, som efterlader mange tjenester uden for det nødvendige og hensigtsmæssige regelsæt.

⁽⁶⁾ COM(2023) 360 final.

⁽⁷⁾ COM(2023) 366 final.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

3.1.7. Det er nødvendigt i dette nye direktiv at præcisere, om digitale tegnebøger (såsom Apple eller Google Pay) er omfattet, da disse tjenester i vid udstrækning anvendes til betalinger på verdensplan og også er temmelig populære i EU. EØSU mener derfor, at de bør medtages.

3.1.8. Udvalget mener, at det er uhensigtsmæssigt, at disse betalingsinstrumenter først tages i betragtning i forbindelse med den kommende revision, der skal finde sted fem år efter direktivets ikrafttræden, i betragtning af hvor vigtige disse tjenester allerede er i dag.

3.1.9. Hvad angår tilsynet med betalingsinstitutter, der udøver deres virksomhed ved at udøve etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser (artikel 31 i direktivforslaget), bør værtslandets kompetente myndigheds rolle udvides og omfatte flere beføjelser.

3.1.10. I øjeblikket er der mange tilfælde, hvor brugerne er forpligtet til at indgive klager til myndighederne i den medlemsstat, hvor betalingsinstituttet er beliggende — dvs. i et andet land end det, hvor brugerne befinder sig.

3.1.11. Det skal i den forbindelse bemærkes, at muligheden for at oprette et centralt kontaktpunkt i værtsmedlemsstaten efter anmodning fra sidstnævnte er positiv, selv om EØSU foreslår, at dette gøres obligatorisk og ikke blot er en mulighed.

3.1.12. Med hensyn til levering af kontanter i detailforretninger (artikel 37 i direktivforslaget) hilses denne bestemmelse velkommen, da den imødekommer et behov, der følger af den gradvise begrænsning af adgangen til rede penge, nu hvor flere og flere hæveautomater og bankfilialer lukkes.

3.1.13. Med hensyn til revisionsklausulen (artikel 43 i direktivforslaget) mener EØSU, at den femårige tidsfrist, der er fastsat heri, er for lang i betragtning af tempoet for innovation inden for tjenesteydelser og den forventede fremkomst af nye og mere avancerede tjenesteudbydere samt fremkomsten af nye former for svig, hvilket gør det nødvendigt at ajourføre de retlige og lovgivningsmæssige rammer hyppigere.

3.2. Forslag til forordning om betalingstjenester ⁽¹⁰⁾

3.2.1. I de seneste år er der med direktiverne på dette område indført foranstaltninger, der har haft meget positive virkninger, såsom at reducere betalingskundernes ansvar til 50 EUR, retten til tilbagebetaling i tilfælde af fejlagtige direkte debiteringer over en periode på 8 uger, forbuddet mod yderligere gebyrer i forbindelse med kredit- eller debetkortbetalinger og endelig gennemførelsen af kravene om stærk kundeautentifikation.

3.2.2. Svig og svindel giver dog fortsat anledning til alvorlig bekymring, og nu er det brugeren snarere end betalingsinstrumentet eller -kanalen, der er målet.

3.2.3. Love og bestemmelser skal således bidrage til at eliminere sådanne angreb på kunder/forbrugere og også tage fat på phishing og spoofing. For at bekæmpe svig mere effektivt bør Kommissionen fokusere på forebyggelse og afsløring og målrette indsatsen mod kriminelle gennem forpligtelsen til at gennemføre foranstaltninger fra alle parter, hvis tjenester og systemer er udsat for trusler om onlinesvindel. Samtidig bør den øge brugernes bevidsthed om at beskytte deres adgangsplysninger og -data.

3.2.4. Som bekendt bliver betalere/kunder i mange tilfælde narret til at udføre handlinger såsom at dele deres legitimationsoplysninger som f.eks. passwords eller adgangskoder eller foretage betalinger fra deres konti.

3.2.5. Disse handlinger udføres i praksis af betalere/kunderne, men under indflydelse af kriminelle, der formår at skabe betingelserne for at vildlede dem. Selv om handlingen i sådanne tilfælde udføres af betaleren selv, er sandheden imidlertid, at det på det subjektive niveau ikke stemmer overens med betalernes ønske.

3.2.6. I den forbindelse er udskiftningen af det andet betalingstjenestedirektiv med dette forslag til forordning om betalingstjenester i det indre marked mangelfuld med hensyn til stærkere forbrugerbeskyttelse mod disse nye former for svig og svindel, og der mangler således en lang række bestemmelser, foranstaltninger og krav til betalingstjenesteudbydere samt andre enheder, hvis tjenester og systemer er udsat for onlinesvindel (f.eks. udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og platforme for sociale netværk).

⁽¹⁰⁾ COM(2023) 367 final.

3.2.7. Blandt de foranstaltninger, som EØSU foreslår, kan nævnes: 1) en klar definition af begreberne »grov uagtsomhed«, »tilladelse« og »mistanke/bevis for svig«, 2) en ordning, der klart placerer ansvaret i disse tilfælde (svig og/eller svindel), med en klar definition af alvorlig uagtsomhed og kontrol ledsaget af en ret til øjeblikkelig tilbagebetaling af de beløb, der er hævet fra bankkontoen, 3) fastlæggelse af en striks ramme for ansvarsdeling mellem betalingstjenesteudbyderen, betaleren og betalingsmodtageren med inddragelse af andre deltagere i betalingskæden, 4) behovet for bedre overvågning af alle tjenesteyderes transaktioner også ved en bedre ansvarsfordeling for alle parter i betalingskæden, 5) et krav om investeringer i oprettelsen af midler til at identificere falske websteder og falske IBAN-numre, der anvendes af svindlere, 6) indførelse af en forpligtelse for betalingstjenesteudbydere til at deltage i alternative tvistbilæggelsesmekanismer for at gøre betragtning 122 effektiv, 7) retlige midler for betalingstjenesteudbydere til at suspendere betalingstjenester ved mistanke om svig, herunder blokering af visse betalinger og inddrivelse af krediterede midler, og 8) tilvejebringelse af passende uddannelse af betalingstjenesteudbydernes personale i denne henseende, samt trin til at fremme brugernes bevidsthed om, hvordan man bruger betalingsinstrumenter korrekt, måder at opdage bedragere/svindlere på, og hvad man skal gøre i tilfælde af bedrageri/svindel.

3.2.8. Med hensyn til kontaktløse betalinger har Kommissionen i sin strategi for detailbetalinger oplyst, at der vil blive foretaget en vurdering af en eventuel indførelse af en funktionalitet, der gør det muligt for forbrugerne at definere deres præference for tærskler ved kontaktløse betalinger, og EØSU ser gerne, at der i praksis gennemføres en sådan løsning.

3.2.9. Det ville imødekomme bekymringerne blandt mange forbrugere, som mener, at loftet på 50 EUR for kontaktløse betalinger er for højt, og som gerne ser et lavere loft for deres betalingskort.

3.2.10. Med hensyn til de oplysningskrav, der gælder for kontanthævninger, bifalder EØSU indførelsen af forhåndsoplysninger om hævegebyrer (artikel 7 i forslaget til forordning).

3.2.11. Med hensyn til rettigheder og forpligtelser i forbindelse med brugen af betalingstjenester bifalder EØSU tillige forslaget om at udvide forbuddet mod højere gebyrer for kreditoverførsler og direkte debiteringstransaktioner i alle valutaer i EU (artikel 28 i forslaget til forordning).

3.2.12. Udvalget glæder sig ligeledes over, at definitionen af regler for transaktioner, der initieres af forretningsdrivende, bringes i overensstemmelse med reglerne for direkte debiteringer, og at samme forbrugerbeskyttelsesregler gælder for begge transaktionstyper.

3.2.13. Ændringerne i artikel 32 i den foreslåede forordning, der giver betalingsinstitutter adgang til en betalingskonto, er relevante og fjerner uberettigede begrænsninger af denne adgang.

3.2.14. Udvalget glæder sig særligt over bestemmelserne i forslaget til forordning, der kræver oprettelse af et godkendelsespanel og tilladelse fra brugerne, herunder muligheden for brugerhåndtering. EØSU mener imidlertid, at forbuddet mod screen-scraping, jf. betragtning 61, bør medtages i artiklerne om adgang til kontooplysninger.

3.2.15. Også på dette område advarer EØSU om, at det er uacceptabelt, at forbrugerne narres til at indtaste deres sikkerhedsoplysninger på tredjepartswebsteder. Forbrugernes følsomme oplysninger bør ikke behandles, og forbrugerne bør forsikres om, at de ikke nægtes adgang til produkter eller tjenesteydelser, hvis de nægter at deltage i open banking.

3.2.16. Kravet om, at banker og betalingstjenesteudbydere skal indføre en omkostningsfri IBAN-kontroltjeneste, hilses velkommen som supplement til det, der allerede findes i forslaget til forordning om straksbetalinger (artikel 50). EØSU opfordrer til, at man overvejer sammenhængen mellem de to forslag (om straksbetalinger og forslag til forordning om betalingstjenester i det indre marked) med hensyn til at angive resultatet af kontrol af IBAN-numre. EØSU opfordrer desuden til, at det overvejes at anvende denne tjeneste på virksomheders batchoverførsler.

3.2.17. Denne foranstaltning vedrører imidlertid kun én type svindel. Som nævnt ovenfor bør forordningen om betalingstjenester i det indre marked omfatte flere foranstaltninger for at forhindre svindel, selv den, der foregår uden for betalingstjenestemiljøet, og for at støtte brugere, der er ofre for svig. EØSU anbefaler, at man overvejer måder at gennemføre sådanne foranstaltninger på ud over selve betalingerne.

3.2.18. Udvalget glæder sig over forbuddet mod, at betalingstjenesteudbydere ensidigt forhøjer de aftalte udgiftsgrænser (artikel 51).

3.2.19. Med hensyn til ansvar for uautoriserede betalinger er der trods visse positive nyskabelser stadig plads til forbedringer i de relevante lovbestemmelser for at sikre, at betragtning 79 i forordningen om betalingstjenester i det indre marked er effektiv. EØSU opfordrer derfor Kommissionen til yderligere at vurdere behovet for at etablere en passende mekanisme for ansvarskæden i hele betalingstjenestemiljøet, herunder brugerne af tjenesterne.

3.2.20. Det er fortsat uklart, hvad grov uagtsomhed er og hvordan den kan bevises, og derfor kan betalingstjenesteudbydere risikere at holde forbrugere ansvarlige for svindel, som de rent faktisk er ofre for.

3.2.21. Reglerne om spærring af betalingsmidler, når transaktionsbeløbet ikke kendes på forhånd, hilses velkommen, da de vil mindske eller endda ligefrem fjerne forbrugernes klager over blokering af uforholdsmæssigt store beløb og forsinkelsen af blokerede midler (artikel 61).

3.2.22. I betragtning af den alvorlige karakter af den form for svig og svindel, der ofte praktiseres, bør man i den foreslåede forordning overveje et element i ordningerne for inddrivelse af midler, uden at det påvirker afviklingen, når det er rimeligt at formode, at der er sket svig.

3.2.23. Kravet om indberetning af svig er positivt (artikel 82), og det understreger den vigtige rolle, som Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) tildeles i dette kapitel.

3.2.24. Det burde være obligatorisk for betalingstjenesteudbydere at dele svigagtige IBAN'er og andre data, der kan anvendes til at forebygge svindel, med henblik på at forhindre fremtidige tilfælde af svig (artikel 83) i det første forsøg på svig, uanset om det er begået eller afvist, og ikke kræve, at to forskellige kunder indberetter det. EØSU anbefaler, at det overvejes, om denne forpligtelse kan finde anvendelse på tredjeparter, herunder offentlige myndigheder og retshåndhævende myndigheder, for at drage fordel af netværkseffekten. En hurtigere datadeling mellem betalingstjenesteudbydere og med myndigheder vil muliggøre bedre afsløring og forebyggelse af svig.

3.2.25. Kravene til håndhævelse af advarsler om nye former og typer af svig anses for at være meget positive, men kan under ingen omstændigheder føre til en reduktion af betalingstjenesteudbydernes ansvar i forbindelse med forebyggelse af svig, bevisbyrden og beskyttelse af forbrugerrettigheder (artikel 84).

3.2.26. Bestemmelserne i forslaget til forordning om betalingstjenester i det indre marked vedrørende indførelse af uddannelsesprogrammer for betalingstjenesteudbydernes medarbejdere er også positive.

3.2.27. EØSU glæder sig over bestemmelserne i forslaget til forordning om betalingstjenester i det indre marked, som gør stærk kundeautentifikation mere krævende for at sikre, at alle, herunder personer med fysiske handicap, ældre, personer, der ikke er i stand til at bruge digitale midler, og personer, der ikke har adgang til digitale kanaler eller smartphone, har mindst ét middel til også at kunne foretage stærk autentifikation.

3.2.28. Mange forbrugere klager over, at metoderne til gennemførelse af stærk autentifikation normalt er forbundet med en nødvendig adgang til en app-løsning.

3.2.29. Dette skaber et udelukkelsesscenario for mange forbrugere, navnlig i forbindelse med onlinekøb, der betales ved brug af kort. EØSU anbefaler, at man evaluerer de mest hensigtsmæssige stærke autentifikationsløsninger med henblik på en inklusion under hensyntagen til gennemførelses- og håndhævelsesproblemstillinger i forbindelse med anden lovgivning, navnlig databeskyttelsesforordningen og det europæiske tilgængelighedsdirektiv⁽¹⁾.

3.2.30. Udvalget glæder sig over de bestemmelser, der giver EBA interventionsbeføjelser over for betalingsprodukter, der stilles til rådighed af betalingstjenesteudbydere (artikel 104).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

3.2.31. Som bemærket i det tredje betalingstjenestedirektiv er fristen for revision af bestemmelserne i dette forslag til forordning for lang.

3.2.32. EØSU anbefaler, at lovgiverne overvejer at forlænge gennemførelsesperioden med yderligere seks måneder, så betalingstjenesteudbydere får tid til at tilpasse sig den betydelige tekniske udvikling.

3.3. Forslag til forordning om en ramme for adgang til finansielle data (Open Finance) ⁽¹²⁾

3.3.1. Dette forslag til forordning har til formål at løse de problemer, der er konstateret inden for datadeling, ved at give forbrugere og virksomheder mulighed for at få bedre adgang til deres finansielle data.

3.3.2. Dette initiativ vil gøre det muligt for forbrugere og virksomheder at drage fordel af produkter og tjenesteydelser, der er skabt for at opfylde deres behov, baseret på relevante data, med forebyggelse af de iboende risici. EØSU mener, at det er vigtigt, at der udvikles teknologiske løsninger, så der tages hensyn til spørgsmål om tilgængelighed og anvendelse fra det øjeblik, hvor de defineres, så man undgår potentielle fremtidige problemer.

3.3.3. Med dette forslag til forordning har Kommissionen til hensigt at forbedre kunders (såvel forbrugeres som virksomheders) økonomiske resultater inden for finansielle tjenesteydelser ved at fremme en digital omstilling og fremskynde udbredelsen af datadrevne forretningsmodeller i EU's finansielle sektor.

3.3.4. Selv om dette mål om at fremme en datadreven økonomi fuldt ud accepteres, er det vigtigt at fastlægge en lovgivningsmæssig ramme, der klart definerer reglerne for datadeling, under hensyntagen til gensidighed for alle involverede parter (selv uden for EU). Dette er særlig vigtigt på området for finansielle data, da de omfatter følsomme oplysninger for både enkeltpersoner og virksomheder.

3.3.5. Forslaget til forordning bør skabe balance mellem de involverede parter behov, samtidig med at beskyttelsen af kundernes data aldrig må tabes af syne. Der bør sørges for passende uddannelse af betalingstjenesteudbydernes personale for at sikre bedre levering af tjenester. EØSU mener, at princippet om dataminimering i henhold til persondataforordningen bør garanteres.

3.3.6. Listen over kundedata kategorier i den foreslåede forordning er temmelig omfattende og er blevet udvidet (artikel 2), men der er stadig risiko for misbrug og ulovlige indgreb i de indsamlede data. EØSU understreger også, at det er muligt, at der ikke er lige konkurrencevilkår mellem højt regulerede finansielle institutioner og andre markedsdeltagere.

3.3.7. EØSU mener, at det er vigtigt, at EBA og EIOPA (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), får et udtrykkeligt mandat (artikel 7) til at udarbejde retningslinjer for behandling af forbrugerdata for produkter og tjenesteydelser vedrørende omfanget af vurderingen af kredit- og forbrugerrisici og i forbindelse med produkter relateret til livs-, sundheds- og sygeforsikring.

3.3.8. Dette forslag til forordning er imidlertid behæftet med fejl med hensyn til forbud mod anvendelse af følsomme personoplysninger og relevante finansielle data og sikrer ikke i tilstrækkelig grad balance og gennemsigtighed.

3.3.9. EØSU støtter forslaget om, at dataindehavere skal sørge for et dashboard, der giver kunderne mulighed for at træffe beslutninger, der sikrer deres stilling (artikel 8).

3.3.10. Dashboards (og portaler) bør følge specifikke mønstre, der gør det muligt for forbrugerne at give deres samtykke til de data, der kan deles, og at afgøre, med hvilke enheder og til hvilke formål deres data deles. Det er meget vigtigt, at forbrugerne forstår og fornemmer, at deres samtykke er afgørende.

3.3.11. EØSU mener, at det for at sikre, at disse dashboards fungerer optimalt, er vigtigt at forhindre, at dataindehaverne gennemfører restriktiv praksis.

⁽¹²⁾ COM(2023) 360 final.

3.3.12. I lighed med anbefalingerne om gennemførelsen af bestemmelserne i forordningen om betalingstjenester i det indre marked anbefaler EØSU, at lovgiverne overvejer at forlænge gennemførelsesperioden for tekniske funktioner under forordningen om adgang til finansielle data med yderligere seks måneder.

Bruxelles, den 14. december 2023.

Oliver RÖPKE
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

Følgende ændringsforslag blev forkastet under afstemningen, men opnåede mindst en fjerdedel af de afgivne stemmer (forretningsordenens art. 74, stk. 3):

Punkt 3.2.7**Ændres som følger**

Sektionens udtalelse	EØSU's ændringsforslag
<p>Blandt de foranstaltninger, som EØSU foreslår, kan nævnes: 1) en klar definition af begreberne »grov uagtsomhed«, »tilladelse« og »mistanke/bevis for svig«, 2) en ordning, der klart placerer ansvaret i disse tilfælde (svig og/eller svindel), med en klar definition af alvorlig uagtsomhed og kontrol ledsaget af en ret til øjeblikkelig tilbagebetaling af de beløb, der er hævet fra bankkontoen, 3) fastlæggelse af en striks ramme for ansvarsdeling mellem betalingstjenesteudbyderen, betaleren og betalingsmodtageren med inddragelse af andre deltagere i betalingskæden, 4) behovet for bedre overvågning af alle tjenesteyderes transaktioner også ved en bedre ansvarsfordeling for alle parter i betalingskæden, 5) et krav om investeringer i oprettelsen af midler til at identificere falske websteder og falske IBAN-numre, der anvendes af svindlere, 6) indførelse af en forpligtelse for betalings-tjenesteudbydere til at deltage i alternative tvistbilæggelsesmekanismer for at gøre betragtning 122 effektiv, 7) retlige midler for betalingstjenesteudbydere til at suspendere betalingstjenester ved mistanke om svig, herunder blokering af visse betalinger og inddrivelse af krediterede midler, og 8) tilvejebringelse af passende uddannelse af betalingstjenesteudbydernes personale i denne henseende, samt trin til at fremme brugernes bevidsthed om, hvordan man bruger betalingsinstrumenter korrekt, måder at opdage bedragerer/svindlere på, og hvad man skal gøre i tilfælde af bedrageri/svindel.</p>	<p>Blandt de foranstaltninger, som EØSU foreslår, kan nævnes: 1) en klar definition af begreberne »grov uagtsomhed«, »tilladelse« og »mistanke/bevis for svig«, 2) en ordning, der klart placerer ansvaret i disse tilfælde (svig og/eller svindel), med en klar definition af alvorlig uagtsomhed og kontrol ledsaget af en ret til tilbagebetaling af de beløb, der er hævet fra bankkontoen, 3) fastlæggelse af en striks ramme for ansvarsdeling mellem betalingstjenesteudbyderen, betaleren og betalingsmodtageren med inddragelse af andre deltagere i betalingskæden, 4) behovet for bedre overvågning af alle tjenesteyderes transaktioner også ved en bedre ansvarsfordeling for alle parter i betalingskæden, 5) et krav om investeringer i oprettelsen af midler til at identificere falske websteder og falske IBAN-numre, der anvendes af svindlere, 6) indførelse af en forpligtelse for betalingstjenesteudbydere til at deltage i alternative tvistbilæggelsesmekanismer for at gøre betragtning 122 effektiv, 7) retlige midler for betalingstjenesteudbydere til at suspendere betalingstjenester ved mistanke om svig, herunder blokering af visse betalinger og inddrivelse af krediterede midler, og 8) tilvejebringelse af passende uddannelse af betalingstjenesteudbydernes personale i denne henseende, samt trin til at fremme brugernes bevidsthed om, hvordan man bruger betalingsinstrumenter korrekt, måder at opdage bedragerer/svindlere på, og hvad man skal gøre i tilfælde af bedrageri/svindel.</p>

Resultat af afstemningen:

For: 83

Imod: 110

Hverken for eller imod: 19

Punkt 3.2.8**Ændres som følger**

Sektionens udtalelse	EØSU's ændringsforslag
Med hensyn til kontaktløse betalinger har Kommissionen i sin strategi for detailbetalinger oplyst, at der vil blive foretaget en vurdering af en eventuel indførelse af en funktionalitet, der gør det muligt for forbrugerne at definere deres præference for tærskler ved kontaktløse betalinger, og EØSU ser gerne, at der i praksis gennemføres en sådan løsning.	Med hensyn til kontaktløse betalinger har Kommissionen i sin strategi for detailbetalinger oplyst, at der vil blive foretaget en vurdering af en eventuel indførelse af en funktionalitet, der gør det muligt for forbrugerne at definere deres præference for tærskler ved kontaktløse betalinger, og EØSU ser gerne, at der i praksis gennemføres en sådan løsning, hvis det ifølge Kommissionens vurdering anses for muligt at indføre en sådan funktionalitet.

Resultat af afstemningen:

For: 73
 Imod: 126
 Hverken for eller imod: 17

Punkt 3. 2.20**Ændres som følger**

Sektionens udtalelse	EØSU's ændringsforslag
Det er fortsat uklart, hvad grov uagtsomhed er og hvordan den kan bevises, og derfor kan betalingstjenesteudbydere risikere at holde forbrugerne ansvarlige for svindel, som de rent faktisk er ofre for.	Det er fortsat uklart, hvad grov uagtsomhed er og hvordan den kan bevises.

Resultat af afstemningen:

For: 68
 Imod: 136
 Hverken for eller imod: 17